

eiusdem, et agens, et patiens. Si perfectio ei deerat aliqua, vel a superioribus suis causis, vel a se, vel ab inferioribus necesse habuit petere. Sed ab inferioribus imperfectioribus, quam acquirat perfectionem? A se quoque ipso, quam nam potuit nancisci? Vel enim eam habuit, vel non habuit. Si habuit, non erat quaerenda. Si non habuit, sibi eam dare non potuit. Nemo enim dat quod non habet. A superioribus ergo quaerenda erat. Esto. At cur per motum potius, quam per quietem? Quies, status est. Status identitas. Identitas perfectio est. Motus, indigentiam, et sentit, et indicat, et in alteritatem tendit. Alteritas a suo esse dimovet. A perfectione ergo in imperfectionem cadit. Caelum, si in sua natura perfectum est, quiescet. Si imperfectum, movebitur, non ut a se ipso eam perfectionem quaerat, quam non habens, nec sibi, neque aliis dare potest. Sed ut aliunde eam adipiscatur. Non ob inferioribus, ergo a superioribus. At quo modo per motum potius, quam per quietem adipiscetur? Forte, vel quia vicinius fiat superioribus, vel quia ad id per motum se se preparat. Et ad suscipiendum aptius fiat? At vicinius quam sit, superioribus non accedit. Deus enim est ubique. Neque per motum se se preparat. Praeparatio enim omnis per alterationem: susceptio omnis per passionem est; at iamdudum antea, qui philosophi caelum in motu esse docuerunt, inalterabile, impassibileque esse contenderunt. Sed nos, cur caelum imperfectum fuisse creatum concedemus? Qui scimus, quaecumque conditor Deus fecerat, fecisse in sua quaque specie, valde bona. Caelum igitur, moveri non est dicendum cum eo motu sibi acquirat nihil. Neque quod possidet, per eum motum, aut tuetur, aut conservat, aut adauget. Quis enim ei vim inferat, ut quae habet, vel surripiat, vel in eo corrumpat? Sui ergo causa nulla, caelum est in motu. Sed et motus repetitio, cur ei est tribuenda? An ut semper se te reparat de eo, quod ei nunquam perit? An ut iugiter, imperfectionem semper vertat, quae ei accedit numquam? Cur perpetua vertigine, infinites petit id quod numquam nanciscitur? Frustraneus hic motus, qua ratione dicitur, a Conditore, qui frustra nihil facit, ei tributus? Si tantarum ab surditatum nulla philosophica reddi ratio potest? Cur tantopere, in hoc vano motu, docendo, persuadendo, philosophi omnes laborarunt? Concludendum igitur, caelum, sui vel perficiendi, vel reparandi, vel tuendi, vel servandi, vel adaugendi causa, nullo modo, ullo ceteri motu. Sed sua forte contentum, perpetuo quiescere. Si igitur hoc primo, nihil efficit, neque utroque, efficiet quicquam, quod tertium erat divisionis membrum. Secundum igitur pervidendum. An scilicet motus ei sit tributus, ut aliis prodesse queat. Si id sit, necessario vel superioribus proderit, vel aequalibus, vel inferioribus. Superioribus quid proderit, corpus incorporeis? Effectus, causis productum productoribus? Aequales caelum nullos habet. Proderit ne ergo inferioribus? Hanc partem tutatus est Aristoteles quando dixit: eum motum veluti vitam esse omnibus natura constantibus. Atque iterum. Mundum hunc necessario continuum esse superioribus lationibus, et omnes eius vires inde gubernati. Idem tutati sunt philosophi alii plerique omnes. Sed Aristotelis duo illa loca, nullam caeli faciunt mentionem. Eos motus, et lationes sideribus nos damus. Et si quid haec inferiora a superioribus lationibus beneficii nanciscuntur, asseremus nos, non a caeli, sed a siderum motibus id nancisci. Colligamus rationes superiores. Caelum neque sui, neque aliorum beneficio moveri. Sed et quod reliquum fuerat consideremus. Qua superficie alter concava, Empyreus: alter convexa aether propria continerentur, et concluderentur, si sint a se invicem seiuncti. Empyreum diximus esse totum sibi simile. An ergo superficies eius illa qua ab aethere seu caelo separatur, similis est cum partibus reliquis, an dissimilaris? Si dissimilarem dixerimus, unde contra demonstrata ea venit dissimilitudo? A se ne, an ab alio? At quid in Empyreum possit, praeter Deum conditorem? Praeter eius animum? At Conditor, nullum infert cuicumque maleficium. Animus a Conditore vitae et conservationis causa entibus tribuitur, et simplicibus, et compositis. Si igitur superficies ea non est reliquis dissimilaris, sed similis, eiusdem ne saltem cum partibus reliquis erit natura, vel diversae? Si diversae, unde ea sit diversitas necesse est dicere. Si eiusdem, cur ei contigit esse superficiem, reliquis esse internam, trinamque dimensionem. Utraque haec absurda sunt. Nulla est ergo in Empyreum versus caelum superficies. Si nulla in eo, nulla quoque erit caelo versus Empyreum. Sed continuum, atque unum sunt